

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΟΡΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Τὰ τολμήματα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐναντίον τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλισαν Νόμοι τοῦ Κράτους καὶ Διεθνεῖς Συνθήκαι, ἐκορυφώθησαν. Ζητεῖ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰ πνευματικὰ δικαστήρια, εἰσέβαλεν εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ποιμένων καὶ τοῦ ποιμνίου τῶν ζητεῖ νὰ χύσῃ τὴν ἀλλοθρησκον ἐξουσίαν τῆς, ἀπαιτήσατα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδοθείσης Ποιμαντορικῆς τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὸ ἐξῆς τοιαῦται ποιμαντορικά, γράμματα δηλαδὴ λαλοῦντα περὶ δογμάτων καὶ σκοποῦντα τὴν στῆριξιν τῶν θρησκευτικῶν συνειδήσεων, εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἕως δὲ καὶ ὑπὸ τὴν βαθεῖαν μελέτην τῆς Α. Σοφολογιότητος τοῦ Σεῖχουλισλάμη. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις φαίνεται διατεθειμένη νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῶν πρωτείων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρωτίστως ἀναγνωρισθέντων καὶ καθιερωθέντων ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, καὶ καταβιάσῃ αὐτὸν εἰς θέσιν ὑπαλλήλου, καθιερούσα τὴν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων ἐπικρατοῦσαν τάξιν, ὥστε ὁ ἀρχαιότερος παρὰ τῆς Ὑψηλῆς ἐμπειστευμένος νὰ ἔχη τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

Τὸ τόλμημα τῆς Πύλης ἔχει ὑψίστην σημασίαν. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δι' αὐτοῦ ἀκριβῶς καὶ μόνου **τελειοῦται ἡ κατάκτησις τοῦ Γένους**, δὲν λέγομεν ὑπερβολὴν. Τί ἐστὶν αἰ πρόνομιαι καὶ αἰ τιμαὶ καὶ τὰ προσβεῖα καὶ οἱ τίτλοι Ἐθνάρχου παραχωρηθέντες ὑπὸ τοῦ Κατακτητοῦ εἰς τὸν ἀοίδιμον Πατριάρχην Γεννάδιον τὸν Σχολάριον; Οὐδὲν ἄλλο—ἡ ἱστορία εἶνε ρητὴ καὶ τὰ γράμματα τῶν προνομίων ρητὰ—εἰμὴ ἀποζημιώσιν τρόπον τινα τῆς κατακτήσεως καὶ ἀντιστάθμισμα τῆς ἀφαιρέσεως ἀπὸ τοῦ *Roum millet*—τοῦ Ἔθνους τῶν Ρωμαίων—τοῦ Ἔθνους τῶν Ἑλλήνων—τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας.

Εἶνε ὡς ἀν ἔλεγεν ὁ Μωάμεθ εἰς τοὺς Ἕλληνας : Ἐὰν σὰς ἀφαιρῶ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, σὰς ἐγκαταλείπω τὴν πνευματικὴν. Ἐὰν σὰς φονεύω τὸν Αὐτοκράτορα, σὰς ἀναστήνω τὸν Πατριάρχην.

Καὶ ἦτο τοῦτο δωρεὰ πρὸς τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ

τῶν χειρῶν τῶν ὁποίων ἀπέσπασε τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν; Ἐὰν ἦτο δωρεὰ, ὅπως τὴν ἔδωκεν ὁ Μωάμεθ, ἠδύνατο νὰ τὴν λάβῃ ὁ Χαμίτης. Ὅχι ἦτο λόγος τοῦ Κράτους, ὅπως λέγουσιν ἐν τῇ διπλωματικῇ, ἦτο ἀνάγκη δηλοπολιτικῆ, διότι ὁ θεμελιωτὴς τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἐπεθύμει νὰ στερεώσῃ τὴν δυναστείαν του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν στερεώσῃ εἰμὴ ἐὰν παρεῖχε πλήρη θρησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐὰν ὡς ὁρατὴν κεφαλὴν καὶ θεματοφύλακα τῶν προνομίων τούτων, δι' ὧν ἐζήτησε νὰ περιποιηθῇ τὰ κατακτηθέν Ἐθνος, δὲν ἐξέλεγε τὸν Πατριάρχην, ὅστις καὶ ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἦτο τρόπον τινα ὁ Ἀντισταυκράτωρ καὶ ἐνίοτε ὁ Ἀρχιαυτοκράτωρ. Οὐδ' εἶχε σβύσει ἡ ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία ὅταν προσνηχῆται ἐντὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας ὁ Κατακτητὴς. Ἐβασίλευεν ἡ δυναστεία τῶν Κομνηνῶν ἐν Τραπεζοῦντι, ἐβασίλευον οἱ Δεσπότες τῆς Ἠπείρου ἐν Ἠπείρῳ, ἐβασίλευον οἱ Φράγκοι εἰς τὸν Μορέαν καὶ τὰς Νήσους. Ὁ Μωάμεθ λιπὸν ἤθελε νὰ ἀναστήσῃ ἀντιπρόσωπον τοῦ παραδώσαντος τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν οὐράνιον ἐλευθερίαν καὶ τὸ στέμμα του εἰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Γένους τελευταίου Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντινοῦ δι' Ἐκκλησιαστικοῦ Βυζαντινοῦ Ἐθνάρχου καὶ τρόπον τινα νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ἐθνος τῶν Ἑλλήνων διάδοχον Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τὸν Πατριάρχην Γεννάδιον Σχολάριον.

Ὅλα αὐτὰ ἀνεγράφθησαν ἐν φερμανίοις, δι' ὧν ὁ Πατριάρχης ἀνεγνωρίζετο ἀρχηγὸς ὅλης τῆς κατακτηθείσης χριστιανωσύνης, καὶ τὰ φερμάνια ἐπανελήθησαν εἰς πᾶσαν νέαν ἐκλογὴν Πατριάρχου καὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ συνθηκῶν καὶ ἀνεστήλωθησαν εἰς Χάττ-χουμαγιούν καὶ ἐποτίσθησαν δι' αἵματος εἰς τόσους πολέμους καὶ τόσας ἐπαναστάσεις. Ὅταν ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἡ ἑλληνικὴ ἐπαναστάσις ἐν τίνι δικαίωματι ἐπίσεν ἡ Πύλη τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐν τοῖς προνομίοις ἀπαρῆχθη αὐτῷ ὡς Ἐθνάρχῃ;

Ἀπέναντι τῶν τολμημάτων αὐτῶν τῆς Πύλης καμμία ἄλλη φωνὴ δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ εἰμὴ ἡ ἐπίσταμος φωνὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι θὰ ἐπραττεν ἄλλοτε ἡ Ρωσσία, δεῖλε νὰ πράξῃ τῶρα ἡ Ἑλλάς. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δύναται νὰ ἀπευθύνῃ ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἔξωτῳ ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀρροόμενος πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ ἐκ τοῦ ὁμοεθνοῦς καὶ δημοθρησκου καὶ ἐκ προγενεστέρων συνθηκῶν καὶ ἐκ τῆς συνθήκης

τοῦ Βερολίνου καὶ ἐκ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ ὡς ἀντιπροσωπεύων τὸ μόνον Κράτος ὅπερ ἐνδιαφέρεται καὶ θρησκευτικῶς καὶ ἐθνικῶς καὶ ἱστορικῶς εἰς τὴν μὴ καταπάτησιν δικαιωμάτων δι' αἵματος κτηθέντων καὶ μόνον δι' αἵματος πάλιν δυναμένων ἢ νὰ ἐξαλειφθοῦν ἢ νὰ ἐκδικηθῶσιν ἄλλα σβεσθέντα δικαιώματα.

Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ δέον νὰ γίνηται αὐστηρὸς καὶ ἐπιτιμητικὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ νεαρᾷ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας τελομένων παραβιάσεων τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων διὰ παρανόμου ἀρπαγῆς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Ταῦτα πάντα ἐλπίζομεν ὅτι καὶ πρὶν διατυπώσῃ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τὰ ἔχει σκερθῆ καὶ μελετήσῃ ὁ ἐντιμὸς κύριος Κοντόσταυλος.

Καλιδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίαν ἅμα φθάσῃ ἐκ Μόσχας τὸ τηλεγράφημα τῆς Στέφως τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ Κέρκυραν μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, συνοδούμενος ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν κυρίων Βάσσου καὶ Ρεϊνεκ. Ἡ διαμονὴ του ἐν Μονρεπῶ, ὅ ἐστι μεθερμηνεύμενον τὸ Ραχάτιμου, δὲν θὰ ὑπερβῆ τὸν μῆνα.

Ὁ Ναύαρχος Σαχίνης ἐχάθη!

Τὴν ἐπάνοδον τοῦ ναυάρχου καὶ αὐλάρχου ἐξ Ὀδησοῦ

ἀνέμενον ταχύτερον ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Εἶχαν χάσει λοιπὸν τὴν διεύθυνσίν του καὶ ἐδέησεν ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας νὰ τηλεγραφῆσῃ εἰς τὸν πρόξενον κ. Βουτσινᾶν ποῦ ὁ Σαχίνης βρισκεται. Ὁ κ. Βουτσινᾶς εὐρεθεὶς νὰ ἦνε δυσπρεστημένος μετὰ τὸν ὑπασπιστὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Καλλίνισκην ὅτι πρὸ δύο ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐξ Ὀδησοῦ, κατευθυνόμενος ἐδῶ. Ὡστε,

Ὁ Ναύαρχος Σαχίνης εὐρέθη!

Εἰσέτι ὑπὸ σκέψιν διατελεῖ τὸ εἰς Βισβιάδεν ταξίδιον τοῦ Βασιλέως διὰ λουτρά· μπορεῖ καὶ νὰ γίνῃ· μπορεῖ καὶ νὰ μὴ γίνῃ. Ἄν μετὰβῆ, ὁ συνοδούσων τὸν Βασιλέα ὑπασπιστὴς ἔσται ὁ κ. Χαδζῆ Πέτρος.

Ἡ Βασίλισσα κατὰ τὴν ἐπάνοδόν της ἐκ Μόσχας δὲν θὰ διαμείνῃ εἰς Κέρκυραν, εἰμὴ ἴσως κάμμίαν ἡμέραν· θὰ παραλάβῃ μόνον τοὺς βασιλόπαιδας μεταβαίνουσα κατ' εὐθείαν εἰς Τατόϊ.

Χθὲς ὁ Βασιλεὺς μετὰ ὅλα τὰ παιδιὰ ἐξέδραμεν εἰς τὸν Ναύσταθμον συνοδούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Χαδζῆ Πέτρου, Κουτσούκου καὶ Καρακατσάνη. Ἐν τῇ ἐπάνοδῳ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὰ ἔξῃ του τοῦ παιδιὰ σὰν καλὸς νοικοκύρης ἐπέβαινε μιᾶς καὶ μόνης ἀμάξης, στρυμωγμένος ἐντὸς τῆς τρυφερᾶς πλάσεως του.

Τί νομίζετε προετοιμάζει ὁ «Παρνασσός»;

Ἔκθεσιν Σκυλῶν, ἴσως δὲ καὶ γάτων.

Πρόεδρος τῆς ἐκθέσεως διωρίσθη par droit de naissance et par droit de couquète ὁ κ. Μιστριώτης.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 476)

Ὁ δεσμώτης ἀνύψωσεν ἀποτόμως τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν με ἀναγνωρίζεις;

— Ἰωάννα, Ἰωάννα, εἶπεν ὁ Λυκογιάννης.

— Τὴν Ἰωάνναν, ἢ ὅποια σοῦ ὀφείλει τὴν ζωὴν, τὴν ὅποιαν ἐσώσαμεν ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. . . Θὰ τὴν ἐπανίδῃς, τὸ ἐλπίζω, Λυκογιάννη, καὶ θὰ σὲ εὐχαριστήσῃ. Εἰπέ μοι, Λυκογιάννη, φίλε μου, ἐπιθυμεῖς νὰ ἴδῃς ὡσαύτως καὶ τὴν Ἐρριέττην;

— Ἐρριέττην! ἐψιθύρισεν ὁ δυστυχὴς μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου τρυφερότητος.

— Λυκογιάννη, θὰ ἐπανίδῃς τὴν Ἐρριέττην, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

Ὁ δεσμώτης ἠτένισε τὸν κ. Λαγγάρδ, ὡσεὶ ἤθελε ν' ἀνα-

γνώσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἐκ τῆς συστολῆς τῶν χαρακτηριστικῶν του κατενόει ἕκαστος ὅτι ἐπὶ μάτην φεῦ! ἠγωνίζετο, νὰ ἀντιληφθῇ.

— Δυστυχὲς θῦμα! εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ ὀδυνηρῶς.

Καὶ ἔτεινε τὰς χεῖρας εἰς τὸν Λυκογιάννην.

Ὁ δεσμώτης λαβὼν αὐτὰς ταπεινῶς ἔφερεν ἐπὶ τῶν χεῖλέων του.

— Ἄ! ἡ καρδία μου συντρίβεται! ἐψιθύρισεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ ρίψας βλέμμα ἐπὶ τῆς θύρας, ἀφοῦ ἤνοιξε τοὺς βραχίονας:

— Ἐλθε, ἐλθε, εἶπε.

Ὁ Λυκογιάννης, τοῦ ὁποῖου τὸ βλέμμα ἀπηύγαζε λάμψιν εὐτυχίας, ἐνόησας ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κυρίου Λαγγάρδ.

Ὁ ζάπλουτος ἀνὴρ προσεκόλλησε τὰ χεῖλη ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δυστυχοῦς ἀποκλήρου.

Ὁ Λυκογιάννης ἐκλαιεν, ἐνῶ ὁ κ. Λαγγάρδ, ὅστις εἶχε λυγμοὺς πνιγομένους ἐν τῷ λάρυγγί του, ἐφοβήθη ἐκ τῆς σύγκλησέως του.

— Μετ' ὀλίγον, φίλε μου, μετ' ὀλίγον, εἶπεν εἰς τὸν δεσμώτην ἐξεληθὼν μετὰ σπουδῆς.

Ὁ δεσμοφύλαξ, ὅστις ἀνέμενον ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἐκλείσε τὴν θύραν τοῦ κελλίου.